

Aanteekeningen betreffende de familie Elout

<https://hdl.handle.net/1874/234773>

Dr. 1887, IV, 30.

mm 11136

Aanteekeningen

BETREKKELIJK

DE FAMILIE ELOUT.

GEDRUKT
BIJ C. BLOMMENDAAL
's-GRAVENHAGE
1887.

AANTEKENINGEN

BETREKKELIJK

DE FAMILIE ELOUT.

ELOUT (FRANÇOIS). De eerste van het geslacht ELOUT, die zich in het begin der zestiende eeuw voor goed te Gent nederzette, was LIEVEN JZN. DE HELLAUT. (*) Hij was van Franschen oorsprong, hebbende zijn vader (jongere zoon van den sedert 1360 in Anjou gevestigden tak der sedert tijden in

(*) Eenigszins aangevuld, voor de familieleden overgedrukt uit v. d. AA's Biographisch Woordenboek, waarin het artikel «ELOUT» onder toezigt van Jonkheer J. W. VAN SYPESTEIN, in het bezit van vele familiepapieren, geplaatst werd.

Bretagne en Normandie tehuis behoorende familie) gedurende het verblijf der Fransche troepen in de Vlaanderen, een huwelijk aangegaan met ANNA GOETHALS van Gent, wier leen, *de Hooge Vennet* onder Baerle, overging eerst in 1506 op haar zoon GHEROLF, later in 1551 op haar kleinzoon; en in de familie ELOUT verbleef tot in het laatst der 17^e eeuw. De naam van zijn geslacht werd afwisselend HELLAUT, HELOT, HELIOT, soms ook zonder H gespeld en bleef lang met den dubbelen letter L geschreven; maar later is zoowel in Vlaanderen als in Holland de tweede L en ook de H weggevallen. LIEVEN had uit zijn huwelijk met JOSINA GOETHALS drie zonen, te weten JAN, die, te oordeelen naar het «*Bild voor de Siele*» onder het wapen op zijn grafzerk gesteld in de St. Maartenskerk te Gent, zich niet aan de partij der Hervormden schijnt te hebben aangesloten en die den 26sten December 1600 overleed; WILLEM, die in 1583 stedekeizer was en GHEROLF, vader van FRANÇOIS boven genoemd, derde Schepen van den Gedeelte te Gent en gehuwd met ELISABETH DE CLERCQ. GHEROLF overleed te Gent den 11^{den} November 1595 en werd aldaar met zijne vrouw, die in 1600 stierf, in de St. Maartenskerk begraven, alwaar hun stoffelijk overschot door eene sierlijke grafzerk gedekt wordt. De in Vlaanderen gebleven tak stierf uit in de familien VAN COPPENOLLE en VAN DE WOESTIJNE.

FRANÇOIS ELOUT, te Gent in 1551 geboren, moet als jongeling naar Vallières bij Angers zijn gezonden, om met zijnen neef, FRANÇOIS DE HELLAUT VALLIÈRES, eenigen tijd te verblijven; en, daar reeds vroeg het zaad der Hervorming diepe wortelen bij hem had geschoten, genoodzaakt zijn geweest, toen in 1572, na den St. Bartholomeus nacht, de bloedige vervolging

zich ook tot Angers uitstreckte, zich heimelijk te verwijderen. Niet zonder moeite zoude het hem zijn gelukt, met andere Fransche vlugtelingen, Vlaanderen te bereiken, en na veel zwervens, (ook onder de Woud- of Bosch-geuzen, waarom hij bij hét familie motto «*God laet groeien*» het «*in 't wout Elout*» voegde) binnen Gent te zijn gekomen. Daar bleef hij behooren tot de ijverige voorstanders der Hervorming, totdat de verovering dier plaats door PARMA, hem, ten gevolge zijner verbanning, noodzaakte geboorteplaats en betrekkingen te verlaten en naar Holland te vlugten. Zijne goederen werden verbeurd verklaard en hij zette zich te Haarlem neder, alwaar hij van 1589 tot 1596 ouderling was der Gereformeerde Kerk. Wij vinden hem daar in betrekking met den beroemden Vlaamschen leeraar PHILIP ANDRIES, en, blijkens de Haarlemsche registers, middenpunt der Vlaamsche uitgewekenen. Na het overlijden zijner eerste huisvrouw JOSINA DE POTTER, huwde hij CATHARINA DE VOS, wier ouders reeds vroeger uit Vlaanderen naar Emden waren geweken. Hij overleed den 20sten April 1615 te Haarlem, waar zijne afstammelingen, uit zijne zonen JACOB, gehuwd met MARIA VAN ELSLAND, en JAN, gehuwd met MARIA HANSDOCHTER VAN LOON, verwant met vele aanzienlijke geslachten, en van welken hierna enkelen worden vermeld, woonachtig bleven, tot dat in 1811 de Minister ELOUT, ten einde Napoleontische aanstelling in de regering te ontgaan, zich te 's Hage vestigde. Er berust bij de familie ELOUT een fraai geschilderd levensgroot afbeeldsel van FRANÇOIS ELOUT, van of uit de school van FRANS HALS, hetwelk later in plaat gebragt, doch niet in den handel is. Onder de hier niet bijzonderlijk opgenomen afstammelingen behooren :

- a. FRANÇOIS ELOUT, zoon uit het eerste huwelijk van FRANÇOIS bovengenoemd, geboren te Haarlem 1589, bevorderaar en beoefenaar der schoone kunsten, zie Ampzing 1628, v. d. Willigen, enz.
- b. STEFFEN ELOUT geb. te Haarlem 1646 die met HOUTMAN en BICKER voor de uitbreiding van den Moscovischen handel ijverde en daartoe zelf naar Archangel en Moskou reizen ondernam. (Zie SCHELTEMA, Rusland en de Nederlanden).
- c. THEODORUS ELOUT, geb. te Haarlem 1660, godgeleerde en van 1706—1729, predikant te Haarlem.

Zie DE L'ESPINOY, *Antiquit. de Flandres*, p. 931, 932; DE JONGE, *Gentsche Gesch.* D. II. bl. 300; TE WATER, *Hist. der Herr. kerk te Gent*, bl. 64; *Graf- en Gedenkschr. der Prov. Oost-Vlaand.* afl. VIII N. II; *Archiv. de la Chambr. des Compt. Belg. Annot. de Gand* No. 18, 889, 1185; *Staten en voor Schepenen te Gent* 1607, No. 170, 175, 179; *Memorie Boek der Stadt Genth*, D. III, bl. 75, 79, DE POTTER, *Geschiedenis der gemeenten in Oost-Vlaanderen* I bl. 119, Haarl. Kerk registers; uit familieberigten aangevuld.

ELOUT (CORNELIS), zoon van JACOB ELOUT en van EVA, CORNELIS dochter AKERSLOOT STEYN, werd te Haarlem geboren den 11^{den} Maart 1714, en was aldaar in verschillende betrekkingen werkzaam, tot zijn dood die den 3^{den} November 1779 plaats had. Hij was een man van studie en smaak, blijkens ook zijne nagelaten verzamelingen van boeken, schilderijen en natuurvoortbrengselen; en werd dan ook door zijn neef PIETER TEYLER VAN DER HULST, tot een der voorzittende leden van TEYLER'S tweede genootschap benoemd. De inleiding eener «geschiedenis door CORNELIS ELOUT van de in 1748 te Haarlem voorgevallen treurige gebeurtenissen», eindigt met deze woorden :

«Zoo iemand mijner nakomelingen dit stuk moge lezen, laat er hem deze lesse uit trekken, welke ik voor mij zelve heb zoeken te betrachten: «Vreest God, eert den Koning en vermengt u niet met degenen, die naar verandering staan.»» Deze woorden en geheel zijn omgang oefenden grooten invloed uit op zijn kleinzoon, den lateren Staatsminister ELOUT. Zijn broeder JACOB ELOUT, geboren te Haarlem den 2den Julij 1717, was aldaar mede in verschillende betrekkingen, onder anderen in 1748 gecommiteerd tot den ontvang van den omslag in plaats der afgeschafte pachten en accijnsen, en vervolgens Inspecteur van des Gemeenenlands middelen. Uit zijne huwelijken met SARA VAN SITTART en MARIA DU VIGNON, liet JACOB geene kinderen na.

Zie Vrucht. ingezam. door de Rederijckam. de Wijngaardrank. D. II. bl. 44; Catalogus Verzameling ELOUT, gedrukt Haarlem N. Beets 1780 enz.

ELOUT (CORNELIS PIETER), zoon van CORNELIS ELOUT bovengenoemd en van MARIA DOM VAN WIJNANDTS, werd te Haarlem geboren den 31sten October 1742. Zijne betrekkingen van Raad in de Vroedschap, Schepen, Thesaurier en Hoofd-Officier legde hij, bij de verandering der regering, in 1788 neder, doch nam de laatste in 1796, het jaar van zijn dood, weder voor korten tijd waar. Hij was een man die om zijne persoonlijke hoedanigheden de algemeene achting en het vertrouwen genoot. Uit zijn huwelijk met SARA SALOME VAN ORSOY, werden hem drie zonen geschonken, van welke de oudste CORNELIS THEODORUS hier volgt; de tweede, JACOB NICOLAAS, trad, na volbragte regtsstudien te Leiden, in de krijgsmidde, welke hij in 1809 als kapitein der Gardes van koning LODEWIJK eervol ver-

liet; hij werd vervolgens Griffier der Regtbank te Haarlem, in 1815 Referendaris bij den Raad van State, en stierf den 4^{den} Februarij 1830 als lid der permanente commissie van het Amortisatie Syndicaat, ongehuwd te Amsterdam alwaar hij in het moederlijk graf der ORSOY's werd begraven; de jongste, JAN SALOMO, overleed als cadet der marine op jeugdigen leeftijd.

C. P. ELOUT was Heer van Schooten en Hoofd-Ingeland van het Hoogheemraadschap «de Hondsbossche» voor de stad Haarlem.

Zie *Ned. Jaarb.* 1771—1788; *Staats-Almanak* 1816—1830, voorts uit familie-berigten bijeengebragt.

ELOUT (CORNELIS THEODORUS), zoon van den voorgaande, werd geboren te Haarlem den 22sten Maart 1767. Deze stad bleef hem dierbaar en hij was gelukkig in 1814 te kunnen medewerken tot de vestiging aldaar van den zetel der provinciale regering; (Zie dankbrief Burgemeester HOEUFFT 9 April 1814 bl. XVIII Bijdr. 1865) en in 1825 als Minister o. a. van Nijverheid tot het doen houden te Haarlem van de eerste Nationale Tentoonstelling. — Met de vrienden zijner jeugd, allereerst met Baron VAN LEIJDEN VAN WESTBARENDRECHT (wiens vader met ELOUT's vader zitting had in de stedelijke regering); voorts met J. P. VAN WICKEVOORT CROMMELIN, J. VAN STYRUM, REUVENS enz. werd de betrekking trouw aangehouden. ELOUT genoot eene zorgvuldige opleiding en volbragt zijne regtsgeleerde studien aan de Leidsche Hoogeschool, waar hem het onderwijs van de beroemdste mannen dier dagen te beurt viel. Na zijne bevordering tot Doctor in de Regten, vertrok hij, ter uitoefening der Regtsgeleerde praktijk, naar Amsterdam onder leiding

o. a. van Prof. CRAS en Mr. R. J. SCHIMMELPENNINCK, en werd in 1793 benoemd tot Baljuw, Dijkgraaf en Opperstrandvoogd van Texel, welke post, naar zijne verzekering hem door het ongenaakbare soms van het vaste land en de noodzakelijkheid alzoo van zelfstandig te besluiten en te handelen hem voorbereidde voor de gewigtigste betrekkingen, waartoe hij later, bijv. in Indië werd geroepen. Het was op Texel dat hij werd belast met de bewaking en verzorging der Fransche krijgsgewonnen officieren, van welke opdracht een verslag op 's Rijks archief berust. — In 1874 was het een' zijner zonen een voorregt op Texel te mogen medewerken tot verlevendiging van het godsdienstig element en ter oprigting van Christelijke Bewaar- en Zondagschool. In 1794 trad ELOUT in het huwelijk met HENRIETTE JOSINA VAN EYBERGEN (een naam door Koeverden en Senef met eere bekend). Deze voortreffelijke vrouw, godvreezend, zachtmoedig en nederig stond bij ELOUT's herhaalde afwezigheden met waardigheid aan het hoofd van haar talrijk gezin. Zij stierf 17 Januarij 1853 in hoogen ouderdom, diep betreurd door de haren, alom geëerd en bemind. Ten jare 1796 werd ELOUT benoemd tot Raad in het Hof van Holland en Zeeland, waarin hij tot in 1802 zitting had, toen hij tot Procureur-Generaal bij het Nationaal Gerechtshof werd aangesteld. Het was eerst in deze betrekking dat hij zich meer zag geroepen tot bemoeijng met zaken van staat, waaraan hij zich, vóór en na de omwenteling van 1795, zooveel mogelijk had gezocht te onttrekken, zoowel uit overtuiging dat de gebreken van den vroegeren regeringsvorm geleidelijk hadden kunnen worden verbeterd, als uit weerzin tegen allen geweldigen ommekeer en tegen het inroepen van vreemde hulp. In 1804 ge-

raadpleegd over eene wet op het lager onderwijs waarschuwde hij tegen het ontaarden van Staatszorg in Staatsmonopolie. Kort daarna werd hij met de Heeren C. A. VER-HUELL en J. W. JANSSENS, door den Aziatischen Raad voorgedragen tot Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, welks belangen hij meer had bestudeerd sedert hij in 1791 de Heeren Commissarissen-Generaal NEDERBURGH en FRIJKENIUS als Secretaris naar Java zoude hebben vergezeld. Die voordragt bleef buiten gevolg, maar in 1805 werd ELOUT, na het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te hebben geweigerd, door den Raad-pensionaris SCHIMMELPENNINCK, aangesteld tot Commissaris-Generaal over Nederlandsch-Indië, werwaarts hij in 1806, om de moeilijkheden met Engeland, de reis over de Vereenigde Staten aanvaardde. Kort vóór zijne inschepping naar Java, na een belangrijk verblijf van eenige maanden in de Vereenigde Staten ontving hij te New-York, waar hij de gewigtigste papieren in bewaring liet, zijne terugroeping, met de tijding van koning LODEWIJK'S troonbeklimming, en van zijne vervanging door DAENDELS in het bestuur over Indië. Na zijne terugkomst in het vaderland werd hem, met de Heeren REUVENS en VAN MUSSCHENBROEK, de vervaardiging opgedragen van een crimineel Wetboek, waartoe het aandeel door hem genomen aan dat van 1804 (door CRAS en KEMPER zoo uitnemend geprezen) hem bijzonder aanwees. Daarop volgde zijne benoeming tot lid van den Staatsraad en tot President der derde sectie. Meer dan ééne belangrijke taak werd hem opgedragen (Zie Bijdragen 1874 uit ELOUT'S nagelaten papieren). Bij den afstand van Koning LODEWIJK ontving hij de opdracht om der Koningin HORTENSE het regentschap aan te

bieden; hij weigerde die, in de overtuiging dat de Keizer geene andere bedoeling had dan Holland's inlijving. Die opdracht werd daarop door den Baron VAN SPAEN vervuld. ELOUT werd lid der commissie, belast om te Parijs Hollands belangen te behartigen en leerde NAPOLEON van de meest ongunstigste zijde kennen; zijnde zijne aantekeningen daaromtrent op het Rijksarchief gedeponceerd. Na de inlijving onttrok hij zich daarom aan alle dienstbetrekkingen ofschoon men hem steeds bereid vond de belangen van het arme Holland door inlichtingen en adviezen te dienen; hij vestigde in 1811 zijn verblijf te 's Gravenhage, waar hij in nauwere betrekking kwam tot de eerbiedwaardige mannen, aan wier moed en beleid onder Gods zegen de heugelijke en geheel nationale zelfstandige ommekeer van zaken in 1813 is te danken. Van den aanvang af oefende hij grooten invloed uit op de grondslagen van den nieuwen regeringsvorm, en werd hem eene plaats gegeven in de commissie, bestemd tot het ontwerpen der staatsregeling, waarop de Souvereine Vorst de Nederlanden zoude regeren. ELOUT won spoedig het vertrouwen van zijnen Vorst, werd lid van den Raad van State en van de vereenigde Noord- en Zuid-Nederlandsche commissie tot herziening der grondwet, in welke beide betrekkingen hij (getuige ook HOGENDORP, FALCK en RAEPSAET) uitnemende diensten bewees, het vertrouwen wist te winnen der Belgen, onder anderen van den Graaf DE MERODE, en zich als een der beste hoofden van Holland, warsch betoonde van centralisatie en albemoeijenis van den staat in godsdienst, onderwijs, wetenschap, handel, nijverheid, en gezet op ware vrijheid en een krachtig bewind. Bepaaldelijk ijverde hij met vrucht voor vrijheid van drukpers, openbare beraadslaging der Staten-Generaal, uitsluiting van alle

monopolie in de overzeesche bezittingen. Intusschen was ELOUT reeds in September 1814 nevens de Heeren VAN DER CAPELLEN en BUYSKES benoemd om als Commissarissen-Generaal, onder welke hem de eerste rang was toegekend, Nederlandsch-Indië uit de handen der Engelschen over te nemen, en er de zaken te regelen. Door NAPOLEON'S landing vertrok de vloot eerst in October 1815 onder bevel van den Schout bij nacht BUIJKES, terwijl het lineschip *de Evertsen* voor de heen en weder reize, ter beschikking van ELOUT werd gesteld. ELOUT volbragt zijne taak op uitnemende wijze; geen punt van gewigt werd uit het oog verloren, blijkens de minuten der gewigtigste stukken van zijne eigene hand in Indië berustende; elk waar belang, ook der inlanders, alle redelijke vrijheid werd behartigd, en, na eene briefwisseling met WILBERFORCE, hoopte hij ook aan de slavernij door de resolutie tot vrijverklaring van de uit de slaven geboren kinderen, een einde te zien. De resolutie werd niet uitgevoerd en zoo werd die afschaffing eerst in 1864 tot stand gebracht. — In Januarij 1819 wijdde hij met een sierlijke rede de hooge regering van Indië in en aanvaardde de terugtocht op *de Evertsen*. Die bodem bleek echter spoedig in het heete klimaat veel te hebben geleden. Lek op lek openbaarde zich; elf dagen lang was het schip in groot gevaar van zinken. ELOUT'S beradenheid en berusting in hoogereren wil verlieten hem niet, en kwamen ook den Schout bij Nacht BUIJKES te stade, door wiens beleid en ervarenheid het schip tot bij het eilandje *Diëyo Garçia* werd gestuurd, waar een Amerikaansche brik de equipage redde, terwijl *de Evertsen* met alles wat het ook voor ELOUT kostbaars inhad, een prooi werd der golven. Over St. Helena (waar hij NAPOLEON'S uitval, ten jare 1810 hem toe-

gevoegd: « Comment! s'opposer à moi! il faut bien que mon char marche » zoo vernederend zag beantwoord). In October 1819 in het vaderland teruggekeerd, werd hij daar met veel hartelijkheid en onderscheiding ontvangen. Nog vóór zijne wederkomst had hij een vereerend bewijs van vertrouwen ontvangen, door zijne benoeming voor Holland tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; hij meende echter dat eerbewijs niet te mogen aannemen, deed verslag van zijne zending en bedankte voor het hem toekomende pensioen van f 6000. Zijne diensten werden gedurende FALCK's verblijf te Weenen ten behoeve van het Departement van Koloniën ingeroepen, totdat in het volgend jaar ELOUT als Plenipotentiaris naar Londen vertrok, om nevens den Ambassadeur FAGEL met de Britsche Commissarissen Lord CASTLEREACH en CANING de wederzijdsche aangelegenheden in Indië te regelen; hierdoor werden de grondslagen gelegd voor het tractaat van 1824. In Mei 1821 benoemd tot Minister van Finantiën, had hij het voorregt dadelijk tot een beter handel- en belastingstelsel mede te werken; in het beheer wenschte hij eenheid en openbaarheid met eene wijze en spaarzame besteding van 's lands penningen te paren, hij ving aan het muntstelsel te verbeteren en de loterijen gedeeltelijk af te schaffen, gedeeltelijk in te krimpen. In 1824, na FALCK's benoeming tot Ambassadeur te Londen, verwisselde ELOUT het departement van Finantiën met dat van Nijverheid en Koloniën. In 1825 werd dat van Marine daarbij gevoegd. Moeijelijk en gewigtig was de taak in beide takken van beheer. De Marine eischte groote inspanning en uitgaven. De toestand der W.-I. Bezittingen vorderde buitengewone maatregelen en, in 1827, de zending van den Gen. VAN DEN BOSCH.

Oost-Indië bood niet meer de gunstige resultaten aan, bij ELOUT'S vertrek zoo zichtbaar het gevolg van het aangenomen stelsel. Nederland had bijna opgehouden de markt te zijn van Java's producten, en de invoer op Java geschiedde grootendeels voor Engelsche rekening. De oprigting der Handel-Maatschappij op ELOUT'S voordragt, moest voorzien in hetgeen de particuliere handel niet deed of niet vermogt, zonder echter dien handel te benadeelen. Belangrijke geldleeningen, toegestaan vooral ten gevolge van ELOUT'S ronde mededeelingen en toezeggingen, moesten het Indisch bestuur in zijne verlegenheid te gemoet komen, terwijl de Javasche oorlog sedert 1825 de uitzending van talrijke militaire versterkingen vereischte. De instructien voor den Commissaris-Generaal DU BUS DE GHISIGNIES, de intrekking der publicatiën van den 6den en den 20sten Mei 1823 bewijzen ELOUT'S veerkracht, gezonde staatkunde, en zijne voortdurende zucht om Java door hechte banden aan het moederland te verbinden en daartoe Europeesche bevolking en kapitaal te bezigen (gelijk o. a. door DE WILDE en MONEY). Aanvankelijk vleide hij zich zijn stelsel te zien omhelzen door den op zijne voordragt in 1829 benoemden Gouverneur-Generaal VAN DEN BOSCH. Het bleek echter anders te zijn, en op de verklaring des Konings, dat de omstandigheden van 's lands finantiën voorschreven, met terzijdestelling van politieke en commercieele beschouwingen, voor 'shands de voorstellen van den nieuw benoemden Gouverneur-Generaal te volgen, onttrok ELOUT zich, niettegenstaande de waarlijk vleijende en dringende pogingen van den Koning, van sommige zijner ambtgenooten, van den Gouverneur-Generaal VAN DEN BOSCH zelve, van het Bestuur der Handel-Maat-

schappij en anderen, aan de verdere behandeling van zaken, en achtte hij, dat er in 's Konings dienst genoegzaam zoude worden voorzien, door de benoeming van den toenmaligen Directeur BAUD tot Hoofd van een afzonderlijk departement van Koloniën.

Op de meest eervolle wijze en met behoud van den rang en titel van Minister van Staat, toen zelden geschonken, werd het bij herhaling gevraagd ontslag verleend. Ook na het verlaten van het departement hielden hem nog gewigtige werkzaamheden bezig. Eerst die betrekkelijk de nieuwe organisatie der Marine, vervolgens verschillende anderen, onder welke het hem met de HH. Minister van Buitenl. Zaken VERSTOLK VAN SOELEN en den Chef van den Generalen Staf DE CONSTANT REBECQUE opgedragen onderzoek der Canada-quaestie, waarvan de beslissing door Groot-Brittanniën en de Vereenigde Staten aan den Koning der Nederlanden was opgedragen; terwijl den 29 April 1833 op 's Konings last een hoogst gewigtig en uitgewerkt verslag, 319 folio bladzijden groot, opgevolgd den 10 Junij door een ander, groot 193 folio bladzijden, van zijn bestuur der Koloniën door ELOUT werd ingediend. Kunsten, letteren en wetenschappen vonden in hem, ofschoon door de menigte zijner bezigheden belet door eigen schriften tot hare bevordering mede te werken, een gastvrij en ijverig voorstander, en ELOUT verdient geteld te worden onder de eerlijkste, verlichtste, welsprekendste en tot heil des vaderlands meest onvermoeid werkzame Staatsmannen, op welke Nederland in de laatste zestig jaren roem mogt dragen. Behalve boven bereids genoemde, mogen onder ELOUT's meest vertrouwde vrienden worden aangewezen, zijn neef Mr. D. J. VAN LENNEP,

wien bij ELOUT's zending naar Indië de zorg voor zijn zonen werd opgedragen, Mr. A. R. FALCK, Jonkhr. EVERARD VAN WEEDE VAN DIJKVELD, J. A. VAN LENNEP. — Zijne laatste levensjaren bragt hij afwisselend op zijn landgoed *Voorlinden* of te 's Hage door, en hij ontsliep ter laatstgemelde plaatse op den 3den Mei 1841. Zijne laatste woorden waren: «Ja, genade alleen!» Hij was Ridder-Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, waarvan hij, bij de oprigting dier orde, tot Kommandeur benoemd was. Hij was voorts lid van de Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde te Leiden en Directeur der Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen te Haarlem.

Vier dochters, allen in den Heer ontslapen, werden hem uit zijn voormeld huwelijk geschonken. De oudste SUZANNA SARA, trouwde den Luit.-Kolonel TH. GEVERS; (*) de tweede, JACOBA PETRONELLA, huwde het Haarlemsche raadslid J. J. DE BRUIJN PRINCE. Beide lieten kinderen na. Van vijf zonen werden er hem twee door den dood ontruk. Een zoon, AREND JAN, van uitstekende begaafdheden, ontsliep in 1822 als Candidaat in de Regten aan de Hoogeschool te Leiden. Een ander, JACOB NICOLAAS JAN, aangesteld als President van den Raad van Justitie te Padang, stierf aldaar in den geloove, onder de trouwe toespraak van den Zendeling HARTIG, op 10 Junij 1834.

De levensschets des oudsten zoons, CORNELIS PIETER JACOB volgt. De twee andere hem overlevende zonen zijn :

1°. ~~_____~~

(*) Hun zoon Jonkheer T. GEVERS gep. majoor, oud-Burgemeester van Doesburg, is thans Directeur ter Thesaurie des Konings.